

Posudek oponenta diplomové práce

Název: **KONFESNÍ VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ PRO ŽÁKY POCHÁZEJÍCÍ ZE SEKULÁRNÍHO PROSTŘEDÍ?**

Autor: **Bc. Alena Kohoutová**

Diplomová práce paní bakalářky Aleny Kohoutové nazvaná „**KONFESNÍ VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ PRO ŽÁKY POCHÁZEJÍCÍ ZE SEKULÁRNÍHO PROSTŘEDÍ?**“, předložená v rámci studia oboru „Učitel náboženství a etiky“ na Katedře pedagogiky TF JU je kromě úvodu a závěru rozčleněna celkem do čtyř kapitol. První z nich se zabývá církevní katechezí a výukou náboženství v kulturním kontextu České republiky. Autorka práce cituje relevantní dokumenty a její uchopení tématu je poměrně pevné. Větší pozornost by si, dle mého názoru, zasloužilo snad jen vysvětlení vztahu mezi katechezí a výukou náboženství. V kapitole 1.4 si autorka klade několik otázek, avšak odpovědi na ně jsou nejasné. Co přesně si představit pod výukou náboženství postupující od jádra křesťanství k jeho okrajům? Případně od jeho okraje k jádru? Mám za to, že hovoří-li autorka předložené práce o dialogu křesťanství s Českou kulturou, měla by také načrtnout, jaký koncept kultury pro své úvahy používá. Konfesní výuka náboženství totiž může postupovat jen jedním směrem a to od periferie (symboly a rituály) k jádru (křesťanské normy a hodnoty). Není také zřejmé, jakou roli náboženskému vzdělávání a katechezi autorka práce přisuzuje.

Název druhé kapitoly ohlašuje téma vztahu sekulární společnosti k náboženskému vzdělávání a je poměrně obširná. K mému překvapení se avizované pojednání velmi rychle stáčí k identifikaci teologických inspirací pro náboženské vzdělávání. Za ty považuje autorka interkulturní a kontextuální teologii. Proč právě tyto teologické přístupy mohou být inspirativní pro náboženskou pedagogiku a jak na ně navazuje didaktika korelace? Odpověď na tyto otázky není zcela zřejmá. Kapitola 2.5 přeskakuje k Výuce náboženství v ČR pohledem „vybraných dokumentů“. Jaká byla kritéria pro výběr těchto dokumentů? U této kapitoly postrádám vysvětlení jejího zařazení právě na toto místo v práci. Od „vybraných dokumentů“ autorka přechází rovnou k popisu cílů výuky náboženství z pohledu dokumentů církevních. Kritéria pro jejich výběr a zdůvodnění zařazení této kapitoly opět schází. Proč autorka začíná rovnou katechetickými směrnicemi z roku 1994?

Třetí kapitola práce je poměrně zdařilým exkurzem do psychologie náboženství, avšak v celkovém kontextu práce z ní „trčí jako pahýl“ o němž se lze jen dohadovat proč byl do práce zařazen. Jistě, psychologie náboženství a vývojová psychologie s tématem práce souvisí. Ale jak? O tom autorka práce mlčí. V kapitole 3.3 se zabývá dětmi mladšího školního věku, ale výběr této věkové kategorie opět dostatečným způsobem nezdůvodní.

Velmi pozitivně hodnotím kapitolu čtvrtou, která se věnuje metodě výuky náboženství jdoucí od přirozeného k nadpřirozenému. Tato kapitola ukazuje, že

autorka práce přeci jen pronikla do spisů své školitelky i do související sekundární literatury a dokáže s ní kreativně pracovat. Škoda, že se jedná o kapitolu tak krátkou.

V celkovém pohledu se mi práce Bc. Kohoutové jeví jako „ušitá horkou jehlou.“ Práce nevyužívá ohromný potenciál výborně zvoleného tématu, působí nevyváženě a nejasný je i její celkový přínos. Rozsah předložené práce vyhovuje všem požadavkům kladeným na tento stupeň kvalifikační práce. Počet stran sice neodpovídá požadavku, ale na počet znaků práce toto kritérium těsně splňuje. Co se týče splnění ostatních formálních požadavků, je práce relativně v pořádku. Matoucíím dojmem působí skutečnost, že některé přímé citace jsou uváděny kurzívou a jiné ne (např. s. 19). Míra gramatických chyb a překlepů se mi jeví jako lehce nadstandardní, nicméně stále ještě únosná. Práce je opatřena odpovídajícím seznamem použitých zdrojů.

Diplomová práce paní Bc. Aleny Kohoutové, dle mého názoru, **splňuje požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce**. Z toho důvodu ji, jako její oponent, **doporučuji** k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **d o b ř e**.

V Českých Budějovicích dne 24. 4. 2013

František Štěch